

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 6C/8/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114201906
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1114201906.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou JUDr. Marianou Harvancovou v právnej veci navrhovateľov: 1. W. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. Č.. XXX, XXX XX N., 2. X. T., nar. XX.XX.XXXX, K. Č.. XXXX, XXX XX N., proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti, Župné nám. 13, 813 11 Bratislava, o náhradu škody a iné, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh **z a m i e t a**.
- II. Odporcovi sa **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 22.01.2014 sa navrhovatelia domáhali zrušenia rozsudku Najvyššieho súdu Bratislava č. 1CZ 21/91 zo dňa 30.04.1991 a rozsudku Okresného súdu Čadca sp.zn. 7C/303/91 zo dňa 06.12.1991, príkázania vlastníckeho práva navrhovateľom tak ako bolo rozhodnuté v rozsudku Okresného súdu Čadca sp.zn. 8C/751/89 zo dňa 14.11.1989 a náhrady škody spôsobenej nesprávnym rozhodnutím súdu vo výške 18.000,-EUR.

Návrh zdôvodnili tým, že v roku 1990 na podnet advokáta G. K., podala Generálna prokuratúra SR sťažnosť proti právoplatnému rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 8C/751/89-18 zo dňa 14.11.1989, ktorým tento zrušil podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam zapísaným do pozemkovej knihy k.ú. N. vo vl. č. XXXX ako pod č.p. XX XXX, XX XXX a prikázal ich do vlastníctva navrhovateľky v 1. rade. Najvyšší súd SR na základ podania Generálnej prokuratúry SR svojim rozsudkom č.k. 1Cz 21/01 zo dňa 20.04.1991 zrušil právoplatný rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 8C/751/89-18 zo dňa 14.11.1989 pre nezákonnosť a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa pôvodný právoplatný rozsudok zrušil a vydal nový, ktorým zamietol zrušenie podielového spoluvlastníctva. Konanie Generálnej prokuratúry SR bolo podnetom, že syn G. K., Š. K. v roku 1994 na Notárskom úrade v Čadci osvedčil veľkú časť parcely z parcely XXXXX. Ďalším dôsledkom konania Generálnej prokuratúry SR boli značné prieťahy v dedičskom konaní po neb. O. T.Ž., ktoré prebiehalo od roku 1985 do roku 2000. Rozsudkom Najvyššieho súdu SR vznikol pre ich rodinu veľmi nepriaznivý precedens, ktorý vznikol odňatím majetku. Krátko po vydaní rozsudku Najvyššieho súdu SR podali prostredníctvom advokáta dovolanie, ale to bolo zamietnuté.

Navrhovatelia podaním doručeným súdu dňa 01.08.2014 upravili znenie časti návrhu, tak že žiadali zrušenie rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 7C/303/91 zo dňa 06.12.1991 a príkázanie vlastníckeho práva navrhovateľom tak, ako bolo rozhodnuté v rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C/751/89 zo dňa 14.11.1989. Vzhľadom na obsah podania, súd posúdil návrh navrhovateľov v časti o zrušenie rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 7C/303/1991 zo dňa 06.12.1991, ako návrh na obnovu konania a vec postúpil na konanie na vecne a miestne príslušný súd.

Odporca podaním doručeným súdu dňa 10.03.2015 žiadal návrh zamietnuť. V podaní uviedol, že v časti návrhu, ktorým sa navrhovatelia domáhajú zrušenia rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn.

7C/303/1991 zo dňa 06.12.1991 bola vec postúpená na konanie na Okresný súd Čadca. V časti návrhu o prikázanie vlastníckeho práva navrhovateľom na základe rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C/751/1989 zo dňa 14.11.1989, odporca poukázal na skutočnosť, že rozsudok bol vydaný v konaní o zrušenie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, pričom účastníkmi konania boli spoluvlastníci dotknutej nehnuteľnosti. Keďže odporca nebol účastníkom predmetného konania, nemá pasívnu vecnú legitimáciu v spore o zrušenie podielového spoluvlastníctva a nemá právny záujem na tomto spore. Keďže v konaní na príslušnom súde bola vec právoplatne vyriešená, navrhovatelia nemôžu mať naliehavý právny záujem na ďalšom konaní. Navrhovatelia nepreukázali, že by nimi namietané rozhodnutie spĺňalo kritériá nezákonnosti, a teda že by bolo zrušené po svojej právoplatnosti pre nezákonnosť. Odporca uplatnil aj námietku premlčania, a to z dôvodu uplynutia 10-ročnej premlčacej lehoty, nakoľko namietané rozhodnutie bolo vydané v roku 1991 a návrh bol doručený na súd až dňa 22.01.2014. Pokiaľ ide o nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, tento nárok ust. zákona č. 58/1969 Zb. neupravovali.

Na pojednávaní dňa 27.03.2015 navrhovatelia uviedli, že náhradu škody si uplatňujú titulom nezákonného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, pričom uplatňovaná náhrada škody pozostáva z majetkovej škody vo výške 2.500,-EUR titulom náhrady trov právneho zastúpenia a z nemajetkovej ujmy vo výške 15.500,-EUR.

Podľa § 1 ods. 1 veta prvá zákona č. 58/1969 Zb. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v správnom konaní vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len "štátny orgán").

Podľa § 4 cit. zákona,

(1) Nárok na náhradu škody nemožno uplatniť, dokiaľ právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, pre nezákonnosť nezrušil príslušný orgán. Rozhodnutím tohto orgánu je súd rozhodujúci o náhrade škody viazaný.

(2) Ako výnimku z ustanovenia odseku 1 možno uplatniť nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vykonateľným bez ohľadu na jeho právoplatnosť, ak toto rozhodnutie bolo na základe opravného prostriedku (§ 3) zrušené alebo zmenené.

Podľa § 9 ods. 1 písm. b/ cit. zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je potrebné vopred prerokovať s ústredným orgánom. Ak ide o rozhodnutie vydané v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní, ako aj v konaní pred štátnym notárstvom alebo miestnym ľudovým súdom, je ústredným orgánom Ministerstvo spravodlivosti tej republiky, na území ktorej má sídlo orgán, ktorý rozhodol v prvom stupni. Ak však ide o rozhodnutie vydané v trestnom konaní proti osobám podliehajúcim vojenskej súdnej právomoci, je týmto orgánom ústredný orgán, ktorý vykonáva správu vojenských súdov. V ostatných prípadoch je týmto orgánom, ak ide o vec patriacu do pôsobnosti Českej alebo Slovenskej socialistickej republiky, ústredný orgán republiky, do pôsobnosti ktorého patrí odvetvie štátnej správy, v ktorom bolo nezákonné rozhodnutie vydané, a ak niet takéhoto ústredného orgánu, Ministerstvo spravodlivosti; to platí aj v prípade, keď nezákonné rozhodnutie vydal orgán spoločenskej organizácie (§ 1 ods. 1).

Podľa § 10 cit. zákona, ak ústredný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti, môže sa poškodený domáhať priznania nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 18 ods. 1 cit. zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú v rámci plnenia úloh štátnych orgánov a orgánov spoločenskej organizácie uvedených v § 1 ods. 1 nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia.

Podľa § 20 cit. zákona, pokiaľ nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone Občianskym zákonníkom.

Podľa § 22 ods. 1 cit. z.č. 58/1969 Zb. právo na náhradu škody podľa tohto zákona sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou na uplatnenie práva na náhradu škody zrušenie rozhodnutia, plynie premlčacia doba odo dňa doručenia (oznámenia) zrušujúceho rozhodnutia.

Podľa § 25 ods. 2 cit. z.č. 58/1969 Zb. v právnych vzťahoch upravených v tomto zákone vystupuje v mene štátu ústredný orgán uvedený v § 9 ods. 1.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinným dokladmi založenými v spise, výsluchom navrhovateľa v 2. Rade, vyjadrením odporcu a zistil nasledovný skutkový stav:

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že Okresný súd Čadca rozsudkom č.k. 8C/751/89-18 zo dňa 14.11.1989 zrušil podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam zapísaným do pozemkovej knihy k.ú. N. vo vložke č. XXXX ako mpč. XXXXX, XXXXX, ktoré sú totožné s parcelami vedenými v SG v Č., EN č. XXXXX, zastavaná plocha pod domom č. XXX o výmere 75 m², EN č. XXXXX zastavaná plocha 168 m², zastavaná plocha 168 m², zastavaná plocha 168 m² a vyporiadanie

sa vykonalo tak, že všetky nehnuteľnosti sa prikázali do vlastníckeho práva navrhovateľky W. T., ktorá bola povinná vyplatiť ustupujúcich spoluvlastníkov. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp.zn. 1Cz/21/91 zo dňa 30.04.1991 rozhodol, že rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 8C/751/89-18 zo dňa 14.11.1989 bol porušený zákon, preto rozsudok zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Čadca na ďalšie konanie. Uvedené skutočnosti neboli medzi účastníkmi sporné.

Okresný súd Čadca v novom konaní pod sp.zn. 7C/303/91 vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 7C/303/91-70 zo dňa 06.12.1991 a zrušil podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnosti zapísanej do pozemkovej knihy k.ú. N. vo vložke č. XXXX ako mpč. XXXXX, ktoré sú totožné s parcelami vedenými v SG v Č., EN č. XXXXX, ktorá v prírode predstavuje zastavanú plochu pod domom č. XXX o výmere 75 m² a vyporiadal tak, že túto parcelu prikázal do vlastníctva navrhovateľky W. T., bez povinnosti vyplácať ustupujúcich spoluvlastníkov. Návrh, aby súd zrušil spoluvlastníctvo k parcele zapísanej do pozemkovej knihy vo vložke č. XXXX ako mpč. XXXXX v k.ú. N., ktorá je totožná s parcelou EN č. XXXXX, ktorá v prírode predstavuje zastavanú plochu o výmere 168 m², zastavanú plochu o výmere 168 m² a zastavanú plochu o výmere 168 m², zamietol.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 16Co 100/92 zo dňa 17.03.1992 rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 7C/303/91-70 zo dňa 06.12.1991 v napadnutej časti potvrdil. Uvedené skutočnosti neboli medzi účastníkmi sporné.

Predmetom konania po postúpení časti návrhu t.j. vo veci zrušenia rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 7C/303/91 zo dňa 06.12.1991 na vecne a miestne príslušný súd, tak bol predmetom konania bol návrh na prikázanie vlastníckeho práva navrhovateľom tak, ako bolo rozhodnuté v rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C/751/89 zo dňa 14.11.1989 a uplatnený nárok na náhradu škody vo výške 18.000,- EUR titulom nezákonného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č.k. 1Cz 21/01 zo dňa 20.04.1991.

Navrhovateľ listom zo dňa 23.07.2014 a následne listom zo dňa 25.08.2014 požiadal odporcu o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

V prípade uplatnenia si predmetného nároku titulom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ide o objektívnu zodpovednosť štátu za škodu, kde sa vyžaduje súčasné splnenie nasledovných podmienok:

1/ nesprávny úradný postup orgánu štátu, alebo nezákonné rozhodnutie

2/ existencia škody, resp. nemajetkovej ujmy

3/ príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím.

Neexistencia čo len jednej z podmienok zodpovednosti má za následok zamietnutie celého nároku.

Navrhovatelia sa v konaní domáhal náhrady škody vo výške 18.000,-EUR, a to titulom nezákonného rozhodnutia Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp.zn. 1Cz/21/91 zo dňa 30.04.1991.

Odporca namietol predčasnosť podania žaloby vo vzťahu k navrhovateľovi v 2.rade, keďže nepodal návrh na predbežné prerokovanie nároku. K predmetnej argumentácii súd uvádza, že vzhľadom na to, že z doplnenia žiadosti zo dňa 25.08.2014 vyplýva, že žiadosť podal aj navrhovateľ v 2. rade, a rovnako uvedené vyplýva aj z obsahu žiadosti zo dňa 23.07.2014 ako aj z pripojeného podpisu navrhovateľa v 2. rade. Keďže odporca v rámci konania odmietol uvedený nárok ako nedôvodný, bola zahojená podmienka predbežného prerokovania nároku v priebehu konania. Predbežné prerokovanie nároku je nevyhnutnou podmienkou, aby sa mohol poškodený domáhať svojho nároku na súde.

Odporca vzniesol aj námietku premlčania z dôvodu, že navrhovatelia si odvodzujú svoj nárok na náhradu škody od rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cz/21/91 zo dňa 30.04.1991. Podľa ust. § 22 ods. 1 cit. zákona, právo na náhradu škody podľa tohto zákona sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou na uplatnenie práva na náhradu škody zrušenie rozhodnutia, plynie premlčacia doba odo dňa doručenia (oznámenia) zrušujúceho rozhodnutia. Podľa ust. § 22 ods. 2 cit. Zákona, najneskôr sa toto právo premlčí za desať rokov odo dňa, keď poškodenému bolo doručené (oznámené) nezákonné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví. Keďže v konaní nebolo jednoznačne preukázané, kedy navrhovateľ v 1. rade prevzal tvrdené nezákonné rozhodnutie, súd stálil začiatok plynutia premlčacej lehoty na deň 06.12.1991, kedy vo veci opätovne rozhodol Okresný súd Čadca v konaní pod sp.zn. 7C/303/91. Vzhľadom k tomu, že žalobný návrh bol podaný na súd dňa 22.01.2014, súd posúdil námietku premlčania podanú odporcom ako dôvodnú.

I v prípade, ak by súd posúdil námietku premlčania ako nedôvodnú, návrh by zamietol. Prvou podmienkou na priznanie uplatneného nároku je preukázanie nezákonného rozhodnutia. K rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 1Cz 21/01 zo dňa 20.04.1991 súd uvádza, že zákon č. 58/1969 Zb. jasne v § 4 špecifikuje nezákonné rozhodnutie, keď takýmto je také rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť a ktoré bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Okolnosti uvádzané navrhovateľmi v návrhu, budú predmetom obnovy konania na príslušnom súde,

ktoré nebolo ku dňu rozhodnutia súdu právoplatne skončené. Uvedené rozhodnutie nebol ani následne zrušené pre nezákonnosť, čo nebolo medzi účastníkmi sporné a preto súd konštatuje, že neboli naplnené podmienky uvedené v cit. ust. § 4 z.č. 58/1969 Zb. a predmetné rozhodnutie nemožno kvalifikovať ako nezákonné, preto navrhovatelia neunesli dôkazné bremeno svojho tvrdenia a nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia.

Navrhovatelia teda nepreukázali už prvú z nevyhnutných podmienok na priznanie nároku titulom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ako bolo vyššie uvedené, nesplnenie čo len jednej z vyššie uvedených podmienok (nezákonné rozhodnutie, škoda, príčinná súvislosť medzi nimi) má za následok zamietnutie návrhu, preto sa súd ďalšími podmienkami, t.j. preukázaním škody a príčinnej súvislosti medzi ňou a nezákonným rozhodnutím nezaoberal a návrh ako taký zamietol.

Podľa § 80 písm. c) O.s.p., návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Navrhovatelia sa v konaní domáhali aj prikázania vlastníckeho práva navrhovateľom tak, ako bolo rozhodnuté v rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C/751/89 zo dňa 14.11.1989. Z hľadiska obsahu súd návrh posúdil, ako návrh na určenie podľa ust. § 80 písm. c) O.s.p. Podmienkou pre úspešnosť takéhoto návrhu je preukázanie naliehavého právneho záujmu na určení, t. z. aby prípadné rozhodnutie súdu bolo spôsobilé ovplyvniť právne postavenie navrhovateľov. Pokiaľ by toto rozhodnutie priamo či nepriamo neovplyvnilo právne postavenie navrhovateľov, nie je daný naliehavý právny záujem na určení. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 8C/751/89-18 zo dňa 14.11.1989 bol zrušený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cz/21/91 zo dňa 30.04.1991. Účastníkmi predmetného konania na Okresnom súde Čadca vedenom pod sp.zn. 8C/751/89 bola navrhovateľka v 1. rade W.Á. T. (v danom konaní navrhovateľ), Š. Q. (v danom konaní odporca), nezv. V. W. (v danom konaní odporca), G. K. (v danom konaní odporca) a T. N. (v danom konaní odporca). V ďalšom konaní Okresný súd Čadca vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 7C/303/91-70 zo dňa 06.12.1991, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co 100/92 zo dňa 17.03.1992.

Právoplatný rozsudok súdu možno napadnúť návrhom na obnovu konania podľa ust. § 228 a nasl. O.s.p.. Návrh na obnovu konania môže podať účastník pôvodného konania, prípadne jeho právny nástupca. V prípade, ak vecne a miestne príslušný súd rozhodne o povolení obnovy konania, vec sa znova prejedná a ak súd dospeje k záveru, že treba rozhodnúť vo veci inak, rozhodnutie zmení a toto nové rozhodnutie nahradí pôvodné rozhodnutie.

V danom prípade o návrhu na obnovu konania vedeného pod sp.z. 7C/303/1991(predtým 8C/751/1989) je vecne a miestne príslušným v súlade s ust. § 232 ods. 1 O.s.p. konať súd, ktorý vo veci rozhodoval v prvom stupni, t.j. Okresný súd Čadca. Podľa zistenia súdu konanie o návrhu na obnovu konania vedené na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 4C/266/2014, nie je právoplatne skončené.

Vzhľadom k uvedenému súd ustálil, že vzhľadom na prebiehajúce konanie na Okresnom súde Čadca sp.zn. 4C/266/2014, nie je preukázaný naliehavý právny záujem navrhovateľov na určení. Aj v prípade, ak bola uvedená podmienka splnená, skutočnosť, či by navrhovatelia boli v spore úspešní, by bola závislá od toho, či boli účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzujú žalobou uplatnený nárok. Účastníkmi predmetného konania na Okresnom súde Čadca vedenom pod sp.zn. 8C/751/89 bola navrhovateľka v 1. rade W. T. (v danom konaní navrhovateľ), Š. Q. (v danom konaní odporca), nezv. V. W. (v danom konaní odporca), G. K. (v danom konaní odporca) a T. N. (v danom konaní odporca). V tomto súdnom konaní označený odporca nebol účastníkom predmetného konania, preto nemá vecnú legitímáciu v spore o určení vlastníckeho práva navrhovateľov. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určité fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. O nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Súd preto ustálil, že odporca nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorá bola predmetom konania a v spore preto chýba pasívna vecná legitímácia.

Na základe uvedeného, preto súd návrh navrhovateľov v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, veta prvá O.s.p. a úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov konania, keďže mu žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.